

«ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΟΙ ΑΝΤΙΛΑΛΟΙ»

Εβδομαδιαία έκδοση του Ιερού Ναού
Αγίων Αποστόλων Πέτρου & Παύλου Πεύκης
Τηλ. 2108027738, E-mail: agioi.apostoloi@gmail.com
www.agioiapostoloi.gr

ΚΥΡΙΑΚΗ 4 ΙΟΥΝΙΟΥ 2023.

«Η' ΑΠΟ ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ »

«Η ΕΟΡΤΗ ΤΗΣ ΠΕΝΤΗΚΟΣΤΗΣ».

Μητροφάνους αρχιεπισκόπου Χων/πόλεως,
Μάρθας και Μαρίας αδελφών του Λαζάρου.

έτος 16^ο Τεύχος 704

ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΗΣ ΠΕΝΤΗΚΟΣΤΗΣ

Αποστολικό ανάγνωσμα (Πράξ.2,1-11) - Υπό Δημητρίου Φαραστέλη- θεολόγου

«Επλήσθησαν άπαντες Πνεύματος Αγίου»
(Πράξ.2,4)

Κατά τη νύχτα του Μυστικού Δείπνου ο Κύριος έδωσε μια πολύ σημαντική υπόσχεση στους μαθητές Του: «..Πάλιν έρχομαι και παραλήψομαι υμάς εμαυτόν, ίνα όπου εγώ ειμί και υμείς ήτε..ουκ αφήσω υμάς ορφανούς, έρχομαι προς υμάς» (Ιωαν.14,3-17) . Οι υποσχέσεις αυτές φαντάζουν ίσως λίγο περίεργες. Κι όμως αυτές οι υποσχέσεις εκπληρώθηκαν την ημέρα της Πεντηκοστής, όταν ήλθε πάλι ο Χριστός και

ο Πατήρ μαζί να κατοικήσει στους πιστούς Του εν Αγίω Πνεύματι. Με την παρουσία του Χριστού μέσα στην ιστορία. Από τώρα και στο εξής δια του Αγίου Πνεύματος θα οδηγείται ο άνθρωπος στο Χριστό , στη σωτηρία. Να γιατί η Πεντηκοστή, που γιορτάζουμε σήμερα, έχει μοναδική σημασία για τον κόσμο και την ιστορία. Αυτό το συγκλονιστικό γεγονός, αυτή η μεγάλη γιορτή της Πεντηκοστής μας περιγράφει το σημερινό Αποστολικό ανάγνωσμα, που ακούσαμε από τις πράξεις των Αποστόλων.

Στο υπερώο της Ιερουσαλήμ, όπου είχε τελεσθεί ο Μυστικός Δείπνος, βρίσκονταν συγκεντρωμένοι οι μαθητές του Κυρίου, με την Υπεραγία Θεοτόκο και 120 ακόμη πιστοί κι άλλοι ακόμη συγκεντρωμένοι στο ίδιο σπίτι, όλοι με μια ψυχή και καρδιά. Και ξαφνικά άκουσαν από τον ουρανό μια μεγάλη φωνή, σαν φύσημα σφοδρού και βίαιου ανέμου. Η βοή αυτή γέμισε όλο το σπίτι. Όλα έγιναν ξαφνικά, αιφνιδιαστικά, απροσδόκητα! Ήταν ένας ήχος από τον ουρανό σαν φωνή βροντής. Την ίδια στιγμή είδαν να διαμοιράζονται σε αυτούς γλώσσες σαν τις φλόγες της φωτιάς και να κάθεται στον καθένα από μια γλώσσα: **« και επλήσθησαν άπαντες Πνεύματος Αγίου και ήρξαντο λαλείν ετέραις γλώσσαις καθώς το Πνεύμα εδίδου αυτοίς αποφθέγγεσθαι.»** (Πράξ.2,4) Όλοι τους πλημμύρισαν από την παρουσία του Αγίου Πνεύματος και με το φωτισμό Του άρχισαν να μιλούν ξένες γλώσσες και να κηρύττουν ουράνιες και θεϊκές αλήθειες.

Το Άγιο Πνεύμα, ο Παράκλητος, Θεός αληθινός και αιώνιος, όπως ο Πατέρας και ο Υιός, δεν εμφανίζεται φυσικά για πρώτη φορά την ημέρα της Πεντηκοστής, γενέθλιο ημέρα της Εκκλησίας, στην ιστορία του κόσμου. Ως Θείο Πρόσωπο υπάρχει πάντα **« ήν μεν αεί και εστί και έσται, ούτε αρξάμενον, ούτε παυσάμενον»** κατά τον άγιο Γρηγόριο το Θεολόγο. Το Πνεύμα στην αρχή της δημιουργίας συνέχει και συγκροτεί την κτίση(Γέν.1,1), ζωοποιεί τον πρώτο άνθρωπο (Γεν.2,7) και ύστερα φωτίζει τους αγίους της Παλαιάς Διαθήκης (Β΄ Πέτρ.13,21). Αλλά και κατά την αναδημιουργία και αναγέννηση του κόσμου πάλι είναι Παρόν και ζωοποιεί **«επέρχεται»** στην Παρθένο Μαρία και την **«επισκιάζει»** και γεννά στα αγιασμένα σπλάχνα Της την ανθρώπινη φύση του Νέου Αδάμ, του Γενάρχη της νέας ανθρωπότητας, τον Θεάνθρωπο Σωτήρα του Κόσμου. Τώρα ακούγεται την ημέρα της Πεντηκοστής ως **«πνοή βιαία»** για να εμψυχώσει και ζωοποιήσει το κοινωνικό σώμα του Χριστού, την Εκκλησία Του και να μείνει μέσα στους πιστούς Του **«παρ΄ υμίν μένει και εν υμίν έσται»** (Ιωάν.14,17). Το Άγιο Πνεύμα άρα εμφανίζεται στην Αγία Γραφή ως πηγή όλων των μορφών ζωής.

Το Άγιο Πνεύμα κατήλθε με αυτόν το θαυμαστό τρόπο την ημέρα της Πεντηκοστής στη σύναξη εκείνη των πιστών, στην πρώτη Εκκλησία και πλημμύρισαν οι Μαθητές με τα εξαιρετικά χαρίσματά Του.

Εξίσου θαυμαστό όμως είναι το ότι από τότε το Άγιο Πνεύμα παραμένει διαρκώς στην Εκκλησία και ενεργεί πάντα μέσα σε αυτή. Εκείνο τελεσιουργεί τα ιερά Μυστήρια, αγιάζει και αναγεννά τους πιστούς, μάς ενισχύει στον πνευματικό μας αγώνα, χορηγεί τα ιδιαίτερα χαρίσματα Του στον καθένα μας. Η Εκκλησία μας είναι ο ιερός χώρος μέσα στον οποίο πνέει ακατάπαυστα είκοσι αιώνες τώρα το Άγιο Πνεύμα, οι δε παράδοξες εκείνες φλόγες, που έλαβαν οι μαθητές, μεταλαμπαδεύονται σε κάθε πιστό που έχει λάβει το άγιο Βάπτισμα και το άγιο Χρίσμα και είναι ενεργό μέλος της Εκκλησίας.

Την ημέρα εκείνη βρίσκονταν στην Ιερουσαλήμ Εβραίοι της διασποράς από όλα τα μέρη του κόσμου, όπως σημειώνει στη συνέχεια το ιερό κείμενο των Πράξεων: **«Ήσαν δε εν Ιερουσαλήμ κατοικούντες Ιουδαίοι, άνδρες ευλαβείς από παντός έθνους των υπό τον ουρανόν»** (Πράξ.1,2) οι οποίοι είχαν έλθει για την εορτή της Πεντηκοστής. Στο οίκημα, λοιπόν, της βοής του ανέμου συγκεντρώθηκαν πλήθος, από αυτούς έξω από το υπερώο, όπου βρίσκονταν οι Απόστολοι, έμειναν δε κατάπληκτοι, διότι άκουγαν τους Μαθητές να μιλούν στη δική τους γλώσσα και απορούσαν: **« εξίσταντο δε πάντες και εθαύμαζον λέγοντες προς αλλήλους, ουκ ιδού πάντες ούτοι εισίν οι λαλούντες Γαλιλαίοι; Και πως ημείς ηκούομεν έκαστος τη ίδια διαλέκτω ημών εν ή εγεννήθημεν, Πάρθοι και Μήδοι και Ελαμίται και κατοικούντες την Μεσοποταμίαν, Ιουδαίοι τε και Καππαδοκίαν, Πόντον και την Ασίαν, Φρυγίαν τε και Παμφυλίαν, Αίγυπτον και τα μέρη της Λιβύης, της κατά Κυρήνην, και οι επιδημούντες Ρωμαίοι, Ιουδαίοι τε και προσήλυτοι, Κρήτες και Άραβες λαλούντων αυτών ταις ημετέραις γλώσαις τα μεγαλεία του Θεού»** (Πράξ.2,5-11), πώς είναι δυνατόν όλοι εμείς να τους ακούμε να κηρύττουν στις δικές μας τοπικές γλώσσες τα θαυμαστά έργα του Θεού; Κάποτε οι άνθρωποι άρχισαν με αλαζονεία να χτίζουν τον Πύργο της Βαβέλ για να φτάσουν στον Θεό, όπως πίστευαν. Ο Θεός παραχώρησε σύγχυση σε αυτούς. Άρχισαν να μιλούν διάφορες γλώσσες μεταξύ τους και να μη μπορούν να συνεννοηθούν, έτσι αποξενώθηκαν. Την Πεντηκοστή έγινε ακριβώς το αντίθετο. Το Άγιο Πνεύμα φώτισε τους Αποστόλους ώστε να μιλούν γλώσσες που ποτέ δεν είχαν ακούσει μέχρι τότε και να κηρύττουν σε διάφορες και ποικίλες διαλέκτους την αλήθεια του Ευαγγελίου. Αναιρέθηκε τότε η

αποξένωση της Βαβέλ κι όλος ο κόσμος ενώθηκε στην πίστη στον αληθινό Θεό. Ενώθηκε και παραμένει ενωμένος , μέσα στην αγκαλιά της Εκκλησίας, όταν ζούμε αυθεντικά το πνεύμα και το ήθος της, τότε υπερβαίνονται οι φυλετικές και γλωσσικές διαφορές. Μας ενώνει όλους η κοινή πίστη στον Τριαδικό Θεό. Με τη χάρη του Αγίου Πνεύματος όλοι οι άνθρωποι ξεπερνούμε κάθε διαφορά και κάθε αδυναμία που μας χωρίζει από το διπλανό μας. Δεν είμαστε πλέον μόνοι. Το Άγιο Πνεύμα μάς καθιστά και πάλι αδελφούς ενωμένους σε μια τέλεια κοινωνία αγάπης. Και μέσα στην κοινωνία αυτή, που δεν είναι άλλη από την Εκκλησία μας, όχι απλώς φτάνουμε στο Θεό, αλλά ζούμε διαρκώς ενωμένοι μαζί Του.

Προσοχή! Όλα τα γνωρίζει το Άγιο Πνεύμα, όλα τα ενεργεί μέσα στην Εκκλησία. Αν αμαρτήσαμε στο Πνεύμα το Άγιο, ας μετανοήσουμε. Η χάρη του Αγίου Πνεύματος ας μας οδηγήσει σε κάθε αλήθεια. Αληθινά να βλέπουμε το Χριστό, ως Θεάνθρωπο και Σωτήρα. Αληθινά να βλέπουμε και τον εαυτό μας , ως μεγάλο αμαρτωλό, που καθαρίζεται μόνο με την αγιοπνευματική χάρη . Όταν δεχόμαστε το Άγιο Πνεύμα, τότε γίνεται και για μάς καθαρτήριο της ψυχής μας, από τα αμαρτήματα. Αποτέλεσμα; Αυξάνεται η χάρη, ο φωτισμός του Αγίου Πνεύματος. Σήμερα τόσα χρόνια μετά την Πεντηκοστή ας κάνουμε μια αυτοεξέταση. Πόσο αξιοποιήσαμε τις θείες και ουράνιες δωρεές του Αγίου Πνεύματος; Πόσο απαρνηθήκαμε τη ματαιότητα αυτού του κόσμου; Πόσο αφήσαμε μέσα μας το Άγιο Πνεύμα να αλλάξει τη ζωή μας, να αλλάξει τις καρδιές μας, να αναγεννήσει τη ζωή μας, να αναγεννήσει τους πόθους και τα όνειρά μας; Κι επειδή, αδελφοί μου, όλοι μας ασφαλώς κατανοούμε ότι ελάχιστα εργαστήκαμε στον εαυτό μας, ας κάνουμε τώρα μια νέα αρχή. Ο αναληφθείς στους ουρανούς Χριστός επιστρέφει εν Αγίω Πνεύματι, για να συνεχίσει να ζει ολόκληρος σε κάθε πιστό Του και να ενώνει όλους τους πιστούς στο ένα αδιαίρετο σώμα Του. Αυτή η σωτήρια διαδικασία θα ενεργείται αδιάκοπα από το Άγιο Πνεύμα. Μέσα στη χάρη Του θα καθαρίζεται ο άνθρωπος, για να γίνεται ναός Του(Α΄Κορ.6,19) να ξαναβρίσκει τη μνήμη του Θεού ως νοερή ευχή μέσα του και να φτάσει στη θέωση. Ας ζητούμε αυτό με πόθο στην προσευχή μας από τον άγιο Θεό: **« το Πνεύμα σου το Άγιο μη αντανέλης αφ΄ημών».** ΑΜΗΝ.